

XII.BÖLÜM

SONUÇ VE ÖNERİLER

Değişime katılan insanların davranışlarının nedenlerini tespit etmek amacıyla yapılan ve yaklaşık 2 yıllık bir çabanın ürünü olan çalışma; sahaya çıkmadan önce, sahada ve saha sonrasında elde edilen verilerle oluşturulmuştur.

Amaç sahada ilgili yetkililere ve köylülere detaylıca anlatılmış, iyi iletişim kurduktan sonra çalışmaya başlanmıştır. Bu sayede köylülerin güveni kazanılmış ve ilgileri çekilmiştir. İlk başta köylüleri iyi tanıyan ve onları çalışmaya ısındırarak doğru bilgiler vermelerini sağlayacak köy halkından olan kilit isimlerden yardım alınmıştır.

Deneme mülakatları, köyün genel özelliklerini taşıyabilecek kişilere yapılmış bu sayede köyün genel özellikleri ile ilgili ilk bilgiler elde edilmiş, asıl mülakat soruları buna göre hazırlanmıştır.

Köy halkı oldukça ilgili, sevecen, misafirperver ve yardımseverdir. İyi niyetleri ve duydukları güvenin boşa çıkmaması için çaba sarf edilmiştir. Köylülerin farkındalıkları ve birbirleriyle iletişimleri çok yüksektir. Çoğu kez benzer mülakat sorularını tekrar sorarak onları test ettiğimiz gibi onlar da bizi test etmişleridir. Yani kontrol mekanizmaları iyi işletilmiştir. Ayrıca gerek meraktan gerekse emanet olduğumuz hissiyle ne zaman nerede olduğumuzu her an birbirlerinden öğrenmişlerdir.

Köylüler kendilerinden, hayat hikayelerinden bahsetmekten hoşlanırlar. Onlara soru sormadan kendiliğinden anlatmaları aslında en iyi yoldur. Mümkün olduğunca bu şekilde çalışmaya gayret edilmiştir.

İyi bir gözlem, ikna edici ve inandırıcı konuşmalar, mülakatın sohbet havasında geçmesini sağlama, dolayısıyla köylülerle iyi iletişim kurma, açık uçlu sorulara alınan yanıtları değiştirir ve konuşulan kişilerden daha doğru bilgi alınmasını sağlar.

Sosyal araştırmalar yaparken disiplinler arası çalışmalarda yapılabilir. Köyün tarihi ile ilgili net bilgi bulunamaması, köy çeşmelerinden biri üzerindeki eski yazının çevrilmesi ile bir parça olsun giderilebilmiştir.

Çalışma, her şeyden önce ciddiyetle ve çalışma arkadaşlarıyla iyi organizasyon kurularak gerçekleştirilmiştir. Ancak bu sayede başarıya ulaşılabilir.

İlçe ekonomisinin esas omurgası ormanlardır. Ancak ormanlar gitgide azalır. Tarım ve hayvancılık da geriler. Bu gerilemenin en önemli sebeplerinden biri büyük şehirlere göç nedeniyle oluşan köy boşalmaları sonucu nüfus azalmasıdır.

İlçede bulunan Gürmen Giyim Fabrikası, ilçe ekonomisinin gözbebeği haline gelmiştir. İlçeden ve ilçeye bağlı köylerden gelen gençler, bu fabrikada çalışarak aile ekonomilerine katkı sağlarlar. Bu fabrika çalışılan köyde de göçü önemli ölçüde durdurma görevi görmüştür.

Köylüler çoğu birçok ihtiyacını köye 3 km uzaklıkta olması nedeniyle Araç ilçesinden karşılar. Köyün bu kadar ilçeye yakın, ilçeye ilişkilerin bu denli sıkı olması, bu köyün yakın bir zamanda ilçe topraklarına katılarak köy olmaktan çıkacağına göstergesidir.

Köyün ilçeye yakın olması ve köylülerin hepsinin sosyal güvencesinin ya da yeşil kartlarının olması sayesinde muayene olmak için de ilçedeki sağlık ocağına veya devlet hastanesine giderler. Uzun süreli tedaviler için ise ilçedeki devlet hastanesinde yeterli ekipman bulunmaması önemli bir sorundur. Bu nedenle köylüler, büyükşehirlere tedavi olmak için giderler.

İlçeye meslek çeşitliliği ve el sanatlarının geliştirilip yaygınlaştırılması için kurslar ve meslek yüksekokulları, yapılmalıdır. Gençlerin çalışma sahalarını genişletmek

böylece göçü önlemek amacıyla tekstil vb. firmalar açılmalıdır. Doğal güzellikleri sayesinde turizm geliştirilmelidir. Toprak analizleri yapılmalı bu sayede topraklar daha verimli hale getirilmelidir.

Çalışmanın yapıldığı Akıncılar Köyü; yerli, tarımsal, küçük, toplu ve kısmen tabi bir topluluktur. Bir ova köyüdür. Resmî olarak mahallelere ayrılmaz. Tek bir muhtarlıkla yönetilir. Köy halkının tamamı Müslüman'dır ve Sünni mezhebindedir. Yöresel ağız çok belirgindir ve birbirlerini lakaplarla çağırırlar.

Köyde halk tıbbi ile uğraşan yoktur. Köyün genel sağlık durumu, bölgede yer alan diğer köylere nazaran daha iyidir. Ancak köyün çöpleri dereye atılır, bu da beraberinde kara sinek vb. haşaratların sayılarının artmasına neden olur. Köyde sinek, böcek ve haşaratlara herhangi bir karşı önlem hiç alınmamıştır.

Köyde elektrik, su, telefon ve civar köylerin çoğunda olmamasına karşılık kanalizasyon vardır.

Köyde kapalı bir ilkokul, bir cami, bir türbe, 1 mezarlık, 2 fırın, 1 köy odası, 4 çeşme, biri imam diğeri öğretmen olmak üzere 2 adet lojman ve köy halkının ortaklaşa kullandığı ekim arazisi bulunur. Köyde bulunan ilkokul, şu anda aktif değildir. Ortak fırında genelde taş ekmeği ve fırın çöreği gibi uzun süreli tüketilen ekmekler yapılır. Bu sayede aile ekonomisine katkıda bulunulur. Köy odasının bir odası kahvehane olarak, diğeri odası ise sohbet odası veya köy halkının kına gecesi, bayram vb. toplantılarında erkeklerin yemek yediği toplantı salonu olarak kullanılır.

Köyde ticarî ünite olarak nitelendirilebilecek herhangi bir ünite yoktur olmaması da köylüler için çok büyük bir eksiklik değildir. Yürüyerek ya da arabayla ilçeye ihtiyaçlar karşılanmak için rahatlıkla gidilebilmektedir.

Köyde faal olarak çalışan herhangi bir kooperatif yoktur. Yıllardır süreli kurslar da açılmamıştır. Süreli kurslar, ekonomik ve sosyal gelişmeyi sağlamak için açılmalıdır.

Türkiye'nin 3. deprem kuşağında yer alan Kastamonu, deprem açısından Anadolu'nun nispeten güvenli bir bölgesidir. Ancak köyde toplam 3 kez yangın olmuştur. Köylüler en çok yangından korkar.

Sünnet düğünü yapılmamakla birlikte sünneti diplomalı sünnetçi veya doktor gerçekleştirir.

Kadınların köyde günlük giyindikleri giysiler ile düğünde-bayramda veya ilçeye giderken giydikleri giysiler farklılık gösterir. Özellikle genç kızlar ve kadınlar köyde başörtü-tülbent takarken düğünde-bayramda veya ilçeye giderken türban takarlar ve pardösü giyerler. Yaşlılarda böyle bir farklılaşma yoktur.

Köylüler yemeklerini genelde yer sofrasında yer. Bazı yöresel ve özel yemekleri en iyi yapanlar da erkeklerdir. Çünkü bu köy bir aşçı köyüdür. Çoğu erkek gıda işçiliğinden emeklidir. Etli ekmek, Kastamonu yöresine özgü bir yemek çeşididir ve günlük yaşamda sık sık yapılıp yenir. Köylülere göre yapımı pratik ve ekonomiktir. Pişirilmesi yaklaşık iki saatlik bir zaman almasına rağmen doyurucu özelliğe sahiptir.

Misafire mutlaka ikram yapılması gelen misafirin aç kalmamasını sağladığından güzel bir Türk bir geleneğidir ve köyde ısrarla devam ettirilir. Ayrıca kırgınlıklarında bile birbirlerinden selamlarını esirgememeleri bazı geleneksel değerlerin yaşatılmasının ne kadar önemli olduğuna örnektir.

Askere uğurlama, hacca uğurlama veya hacdan geleni karşılama ve kurak zamanlarda yağmur duası yapılan kutlama ve törenlerdir.

Kadınlar doğumlarını ilçedeki devlet hastanesinde yaparlar. Yeni neslin yaşlılara nazaran gebelik ve çocuk sayılarının düşük olması, aile planlaması uygulamalarının oldukça etkili olduğunu gösterir. Kürtaj yaptıran kadına günâh işlediği düşüncesiyle halâ olumlu gözle bakılmadığı da bir başka gerçektir.

Çamaşırları kaynatmak gibi bir alışkanlık kalmamış, bu görevi çamaşır makinesi üstlenmiştir. Yıkanan çamaşırlar ütülenmez.

Çalışma yapılan ilin Karadeniz Bölgesi'nde olması ve bu bölgenin Çernobil faciasından en fazla etkilenen bölge olması nedeniyle kanser hastalığının bu köyde yaygın olabileceği ihtimali yoktur. Türkiye'de en yüksek oranda gözlenen tansiyon-kalp-damar hastalıkları burada da birinci sıraya oturmuştur.

Yaz-kış köyde ikâmet eden hane sayısı ise 58'dir. Köy nüfusu 204'tür. Konuşulanların ortalama yaşları 60'dır. Ortalama hane nüfusu 3 kişiden oluşur. Toprağı çok olan haneler daha kalabalıktır. Köyde kadın nüfusu erkeklere oranla daha fazladır. Yarıdan fazla hanede çocuk yoktur. Olanların ise çoğu erkektir. Genelde çekirdek aile şeklinde yaşanır. Diğer kişilerin çoğunun cinsiyeti kadındır. Gerek konuşulan hane başkanlarının gerekse haneyi oluşturan bireylerin çoğu köy doğumludur, yetişkindir, en az ilk okul mezunudur, evlidir ve çalışır. Yaptıkları işler ağırlıklı olarak tarım ve hayvancılıktır. Ve bu işlerin sektörlerine bakıldığında ya aile ya da kendi işleri olduğu görülür.

Evlilikler genelde hem erkeğin hem de kadının birinci evliliği şeklindedir. Evlilik şekilleri ise hem resmî hem de dinîdir. Köyde genelde tek eşlilik tercih edilir. Evlilik yaşı, genelde kızlar için 18'dir. Erkeğin askerliğini yaptıktan sonra evlenmesi gerektiğine olan tutum nedeniyle erkeğin evlenme yaşı 20 yaşın üzerindedir. Evlendikten sonra yerleşme yeri çoğunlukla erkeğin baba evidir.

Çok fazla akraba evliliği yapılmış olmasına rağmen köyde akraba evliliğinin beraberinde getirdiği sakat çocuğa sahip olma sorunu görülmez. Akraba evliliği yapmak ekonomik, sosyal ve psikolojik bağılıkların devam etmesine zemin hazırlar.

Düğüne davet, okuyucu ile çörek arası şekerle veya köy konağının hoparlörüyle yapılır.

Artık düğünün mekan olarak yapıldığı yer otel veya orman işletmenin salonudur. Düğünlerin artık köyden ziyade otelde yapılmasının hem maddî hem de manevî üstünlüğü vardır. Kentsel figürlerin kırsal alanlarda kendisini göstererek modernleşmeye giden yolda yavaş yavaş adımlar atılmaya başlandığını yani değişimin olageldiğini gösterir.

Evlilik aşamasında yapılan törenler; söz kesme, nişan, kız kınası, erkek kınası, dinî nikâh, resmî nikâh, hak alma, düğün, guyo koyma, duvak-semet etme ve üç günlüktür.

Köyün en önemli sorunları; Çay mahallesi mensupları, köpekler, kene tehlikesi, su sıkıntısı ve gençlerin düğünlerde çıkardığı kavgalardır.

Çalışmada hane başkanlarında kademeli ve dönüşümlü göçe rastlanmıştır. Konuşulan hane başkanlarının çoğu hayatlarında en az bir defa göç etmiştir. Toprağı az olanlar daha yüksek oranda göç etmişleridir.

Toprağı çok olanların geleneksel yapıya daha yakın yaşam sürdürdükleri ve toprağı az olanların değişime daha açık oldukları sonucu çıkartılabilir.

Şehir, her ne kadar uzun yıllar orada yaşanmış olsa da memleket olarak kabul edilmez. Şehre yabancılık, köye aidiyet hatta eşinin köyüne aidiyet hissi, birçok köylü kadın için de geçerlidir.

Köyde yeni tip betonarme evler daha fazladır. Yeni tip evlerin tercih edilmesinin nedeni, eski tip evlere göre daha yararlı, işlevsel ve konforlu oluşudur. Köyde artık mesken tarzı olarak betonarmenin kabul görmesi köylülerin modernleşmeye ne denli açık olduklarını gösterir. Tabi bunun nedeni ekonomik olarak diğer köylerden daha üstün olmalarına ve ilçe, şehir veya büyükşehirlerle bir zamanlar göç nedeniyle alakâdar olmalarına bağlanabilir.

Oturulan evler genelde hane başkanlarının üzerine tapuludur. Evler birden fazla katlı -genelde 2 katlıdır- ve üç odalıdır. Evlerin ortalama büyüklüğü 135 m²'dir. Hemen hemen bütün evlerde mutfak, tuvalet ve banyo ayrıdır. Her evin mutfağında mutlaka taş ocağı bulunur. Bu ocaklar sayesinde kendi ekmeklerini ve hamurlu diğer yiyeceklerini rahatlıkla yaparlar.

Konuşulanların hemen hemen hepsi çalışma hayatına atılmıştır. Çalışmış olanların ortalama çalışmaya başladığı yaş, 14'tür ve bu ortalama toprağı az olan ve olmayanlarda yaklaşık aynıdır.

Köyde emekli olmak ayrı bir öneme sahiptir. Bu köyde emekli olmayanlar da mutlaka ya 65 yaş maaşı olarak bilinen yaşlılık maaşı alırlar ya da yeşil karta sahiplerdir. Geleceklerini de garantiye almayı, en azından ekonomik açıdan dar zamanlarda kimseye muhtaç olmamayı gelenek haline getirmişlerdir.

Haneler geçimlerini ortalama 5 (4,9) alandan temin ederler. Bunlar, sabit maaşlar, toprak, orman, hayvancılık, doğrudan gelir desteği, kira geliri, yardım ve ticarettir. Köyde ağırlıklı olarak tahıl, sebze ve meyve tarımı yapılır.

Konuşulanların çoğu geçen yıl doğrudan gelir desteği almıştır. Toprağı çok olanlarda daha fazla olmak üzere hanelerin üçte ikisi hayvan besler. Neredeyse hepsi ormandan yakacak temin etmek için yararlanır.

Yaklaşık yarısı, geçen yıl kredi almıştır. Aldıkları kredileri; tarım alet-araçları almak veya bunların bakımı, yem almak, borç ödemek veya hayvan satın almak için kullanmışlardır.

Yarisından fazlası araç-alete sahiptir. Toprağı çok olanların daha fazladır. Köyde birçok kişide traktör ve traktör ekipmanları bulunur. Bu, tarımın daha zahmetsiz ve daha az süre harcanarak yapılmasını sağlar. Tarım yapmak için kullanılan bu modern araç gereçler, birçok köylü için vazgeçilmez olmuştur.

Erkekler dışında köyde kadınların da motorlu araç ki özellikle traktör kullanması dikkat çekicidir.

Bu köyün toprakları verimlidir ve her hanenin kendine ait toprağı vardır. Durumun böyle olmasına rağmen sahip olunan tüm topraklar etkin olarak değerlendirilmez. Devlet tarafından tarıma verilen desteğin yetersiz olması ve köyde genç nüfusun az olması tarımsal faaliyetlerin yeterince yapılamamasına neden olur. Ayrıca kendine yeterlilik düşüncesi nedeniyle daha fazla çalışmaya gerek duyulmaması da tarımsal faaliyetlerin geliştirilmesinin önünü tıkar. Yapılan tarım ve hayvancılık geçime yöneliktir.

Ödenen su faturası miktarı kente oranla oldukça düşük olmasına karşılık elektrik ve sabit telefon fatura miktarları kente yakındır. Su faturası miktarının bu denli düşük olmasının nedeni doğal kaynaklardan da su kullanılmasındandır.

Yarısından fazlası sigara içer. Şu anda içenlerin sigaraya başlama yaşının ortalaması yaklaşık 15'dir. Günlük içilen sigara miktarının ortalama 1 paket olması dehşet vericidir. Sigara, tüm insanlık için ciddi bir sorun olmakta ısrarlı görünür.

Gazete okuyanların büyük bir kısmı gazete satın almaz. Buradan ellerine geçtikçe gazete okudukları, almak için özel çaba sarf etmedikleri söylenebilir. Konuşanların çoğu radyo dinlemez. Toprağı çok olanlarda daha fazla olmak üzere radyo dinleme alışkanlığı, yerini televizyon izlemeye bırakmıştır. Özellikle haber, dini ve köylüye yönelik programlar dışındaki diğer programlar genelde rasgele izlenir. Haber programının ilk sırada yer alması, Türkiye ve dünyadaki gelişmeleri takip ettiklerinin bir göstergesidir. Bunun yanında tercihler arasında dinî programların da önemli bir yer tutması, dinî en azından düşünsel anlamda günlük yaşamdaki yeri hakkında fikir verebilir.

Kahve kültürü, kırsal alanda erkeklerin vazgeçemediği bir eğlence aracı olarak halâ canlılığını korur.

Olabildiği kadar çocuk sahip olunmasında bir sakınca görülmemesi, dinî değerlerle ve ekonomik güçle yakından ilişkilidir. Bu geleneksel düşünce yapısının devamlılığını koruduğunu işaret eder. Ancak çocuk cinsiyeti tercihi konusunda 'fark etmez' cevabının yüksek oranda alınmış olması, sağlığın cinsiyetten önce geldiğini gösterir. Bu konuda da kırsal alanda değişimler olmaktadır.

Çocukların eğitilmesi konusunda %100 olumlu cevap alınmıştır. Ancak imkânsızlıklar ya da halâ kız çocukların okutulmasına gerek olmadığı düşüncesi tamamen yok olmuş değildir.

Konuşanların çoğu kadere, nazara inanır ve adak adar. Adak adama, daha çok kadınların uyguladığı bir ritüeldir. Uğur, büyü, muska ve fal çok fazla inanılmayan

unsurlardır. Ancak bu tip kanaat-tutum sorularına asıl gerçek cevaplar, sahada daha uzun bir süre kaldıktan sonra alınabilir.

Köyde kadın olmak; çok çalışmak, doğurmak, üretmek, emek vermek, güçlü olmak, yönetmek, kabul etmek demektir.

Erkeğe nazaran kadının daha çok çalıştığı ve haneye çok ciddi bir katkı sağladığı ve hatta aile ekonomisinin belkemiğini oluşturduğu söylenebilir. Erkeğin yaptığı işlere karşılık kadının yaptığı işlere bakıldığında kadınların toplumsal olarak kendilerine verilen rolleri kültürel bağlamda görev olarak gördükleri ve uygulamada şikayetçi olmadıkları gözlenir. Ayrıca köylülerin güç yaşam koşullarına rağmen hayatlarından ne kadar memnun oldukları dikkate değerdir.

Sorunların çözülebilmesi için Türkiye’de her şeyden önce kadının fark edilmesi, eğitilmesi, kadına imkan verilmesi gerekir. Böylece kadın, her türlü sektörde çalışabileceğini gösterecek, aile içi ekonomide de erkekle eşit duruma gelecektir. (Kümbetoğlu, Caga, 2000 : 64)

Gençlerin göç etme ihtimâli de tamamen yok olmuş değildir. Göçü durdurmanın ya da göçün büyük bir kısmını azaltmanın yolu kırsal alanlara kenti cazip kılan imkânları ve kentsel hizmetleri götürmekten geçer. Her ne kadar köyler kentleştirilecekse de kır ve kent arasındaki dengeyi bozmamak için özlerine uygun değişimler yapılmalıdır.

Sonuç olarak denilebilir ki hiçbir neden, çoğunluğun memlekete dönme ve yaşamın geri kalanını orada geçirme hayâlini köyün ekonomik, psikolojik ve coğrafi rahatlatıcı etkilerine bağlı olarak gönüllerden silemez. Köy gerçeği burada kendini şiddetle hissettirir. Şehirde mevcut olan sağlık, ekonomik, sosyal ve kültürel gibi temel birçok imkân köyde de olduğu sürece köyde yaşamak cazip bir hâl alır.

Kentteki sorunları çözmek için de köyden göç ederek kentlerin varoş bölgelerine yerleşen hane üyeleri üzerinde inceleme yapmak, özellikle göç konusuyla ilgilenen araştırmacılara önerimdir.

ULAŞILAN HİPOTEZLER

Her toplumsal veya ekonomik araştırmaya, ya doğrudan doğruya ya da dolaylı olarak inanılan bir hipotezden, yani gözlemler sonunda doğru olduğu kabul edilen veya inanılan bir hükümden başlanır. (Yasa, 1960 : 4) Zaten hipotezler reddedilmek için hazırlanır.

1 - Göç etme oranı arttıkça değişme artar. Değişimi sağlayanlar da göç edenlerdir.

Dönüşümlü göç edenlerden toprağı az olanlar özellikle İstanbul'a gitmişlerdir. Toprağı az olanlar göç hareketine daha fazla katılarak köydeki değişimin önderleri olmuşlardır. Göç ettikleri kentlerde en çok gıda işçiliği yapmışlardır. Buna karşılık toprağı çok olanlar en çok tayin-görev nedeniyle yani kamusal zorunluluktan ötürü göç etmişlerdir.

2 - Göç etme oranı arttıkça sigaraya başlama yaşı düşer.

Bu da göçün olumsuz etkisidir. Sigara içme nedenlerinin çoğunun sıkıntı-üzüntü olduğundan hareketle, göç edenlerin kente uyum sağlarken güçlük çektikleri söylenebilir.

3 - Göç etme oranı arttıkça sosyo-kültürel faaliyetlere katılma oranı artar.

Göç edenlerin sinema ve tiyatroya gitme oranı göç etmeyenlerden daha fazladır.

4 - Ekonomik güç, göç etme oranı ve eğitim arttıkça büyüye ve nazara inanma olasılığı azalır.

Toprağı az olanlar daha fazla oranda göç etmiştir, büyüye ve nazara inanma oranları da toprağı çok olanlardan daha fazladır. Eğitim oranları da toprağı çok olanlardan daha düşüktür. Kente göç edenlerin, kentin etkisiyle bu tür inançlarında esneklikler olmuştur. Büyüye ve nazara inananların çoğunun yaşlı olması, gençlerin bu tür inanışlara rağbet göstermekten sakınmaya başladıklarını gösterir. Büyüye inananlar

nazara inananlardan daha yaşıldır. Gençler özellikle büyüden uzaklaşmaya başlamışlardır.

Araştırmacının görevlerinden biri hipotezin sağlamlığını belirli zaman ve mekân içerisinde denemesi, ana ve diğer sebeplerin paylarını ayırt edebilmesindedir. (Yasa, 1960 : 4)

5 - Toprak miktarı arttıkça kırsal alana bağlanış dolayısıyla geleneksellik oranı artar.

Geleneksellik oranı arttıkça kamu kurum ve kuruluşlarında çalışma eğilimi artar.

6 - Göç etme oranı arttıkça köye dönme arzusu azalır.

İlk önce bu hipotezle yola çıkılmış ancak sahada bunu aksi sonuçlara varılmıştır. Ancak yaşamak için köyü tercih edenlerin oranı toplam %84'dür. Toprağı az olanlar da toprağı çok olanlarda aynı oranda köyde yaşamayı tercih ederler. Köyden ayrılıp başka yerlerde uzun süre de olsa yaşamak köye dönmeyi engellemez. Bu nedenle **göç etme oranı arttıkça köye dönme arzusu azalmak yerine artar.** Haneden göç edip köye dönmeyenler için sonuç bilinmediğinden dolayı elde edilen bu sonuç, şimdilik yalnızca köye geri göç etmiş olanlar için geçerlidir.

7 - Kademeli göç etme oranı arttıkça köye dönüş yapma isteğı azalır dolayısıyla modernleşme oranı artar.

Dönüşümlü göç edenler kademeli göç edenlere göre daha fazla oranda köyelerine geri dönmüşlerdir.

8 - Göç etme oranı arttıkça kentleşme oranı artar. Buna bağli olarak köye geri dönenlerin türban takma oranı da artar.

Genç kızlar ve kadınlar köyde başörtü-tülbent takarken düğünde-bayramda veya ilçeye giderken türban takarlar ve pardösü giyerler. Yaşlılarda böyle bir farklılaşma gözlenmemiştir. Genç kızlar türbanlı olsalar dahi çok sık olmamakla birlikte pantolon da giyerler. Türban takmak köyden ziyade kente özgü bir harekettir. Büyükşehirlere göç ettikten sonra emekli olup köye geri dönenlerin kadın hane üyelerinde türban takanların daha fazla oranda olduğu gözlenmiştir.